

Nr 493

Av herr **Boo m. fl.**, om utredning i syfte att främja tillkomsten av från familje- och ungdomssynpunkt lämpliga bostadsmiljöer.

(Lika lydande med motion nr 439 i Första kammaren)

En för medborgarnas trivsel och levnadsstandard synnerligen central fråga är bostaden och den miljö som bostadsplatsen utgör. Samhället har kraftigt engagerat sig på bostadsområdet. Under senare år har den totala bostadsproduktionen varit hög och tagit en betydande del av kapitalmarknaden i anspråk. Det kan emellertid ifrågasättas om fördelningen på egna hem och höghus ur miljösynpunkt varit rätt avvägd och om gjorda kapitalinvesteringar för framtiden är rätt inriktade.

I detta avseende har vi anledning att beakta bostadsproduktionens fördelning på storhus och småhus i andra länder. I Amerika utgör småhusens antal ca 83 %, i Västtyskland 43 %, i Nederländerna 57 % av den totala bostadsproduktionen. I Sverige är motsvarande siffra 26 %. Enligt departementschefen skall budgetåret 1961/62 utrymme ges för en produktion av ca 70 000 lägenheter, varav småhusens antal beräknas till 20 000 lägenheter. Detta betyder att antalet småhuslägenheter blir ungefär lika som under den senaste tioårsperioden trots att bostadsproduktionen under denna tidrymd väsentligt ökats.

En sådan utveckling kan icke anses tillfredsställande med hänsyn till de krav som i framtiden säkerligen kommer att ställas vid val av bostadstyp och plats.

Förbättrade kommunikationer och ökad fritid kommer att medföra större möjligheter att välja bostad och bostadsmiljö utan att den omedelbara närheten till arbetsplatsen behöver vara avgörande. Därvid kommer självfallet valmöjligheterna att innefatta frågan om stor- eller småhus. Man kan räkna med att allt flera önskar välja bostad i ett mindre hus, d. v. s. av egna hemstyp, beroende på den redan nu klara bedömningen att egna hemmet är överlägset höghuset som bostadsmiljö. Detta gäller i särskilt hög grad för det uppväxande släktet. I en tid då påfrestningarna för familjelivet ökar och då alla förebyggande åtgärder är av särskilt stor betydelse är just den inriktningen av bostadsproduktionen mycket angelägen.

Ett välbekant förhållande är att den s. k. sociala kontrollen inom höghusbebyggelsen är jämförelsevis liten mot den i egna hemsområden. Den anony-

mitet som möjliggöres i storhusbebyggelsen ger tendenser till osunt ungdomsliv. Möjligheter till fritidssysselsättning — tillgång till områden att röra sig på för ungdomen utan att olika samhällsfunktioner därvid störs — är inte stora inom samhällen, där storhusbebyggelsen dominerar. En lämpligt avvägd bebyggelse med mindre husenheter ger med hänsyn till kommunikationsmöjligheter m. m. både den rörelsefrihet och rotfasthet som fordras för trivsel i tillvaron. Särskilt torde detta vara karakteristiskt för egnahemsbebyggelsen.

Bebyggelsestrukturens betydelse för trivsel i bostadsmiljön och för ungdomslivet synes inte vara tillräckligt beaktad. Inte är det heller klarlagt vilka bostäder de bostadssökande i första hand efterfrågar. De får som regel ta vad som erbjuds.

Sett mot framtiden är en ingående omprövning av bostadspolitiken synnerligen angelägen. Vid utformningen av de bostadspolitiska åtgärderna har inte här anförda skäl tillräckligt beaktats. Bostadspolitiken måste omläggas så att den på ett bättre sätt kan främja tillkomsten av ur familje- och ungdomssynpunkt goda bostäder och bostadsmiljöer.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag rörande omläggning av bostadspolitiken i syfte att främja tillkomsten av ur familje- och ungdomssynpunkt lämpliga bostadsmiljöer i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 26 januari 1961

Karl Gust. H. Boo

Jan-Ivan Nilsson

Johannes Antonsson

Einar Larsson

i Tvärälund

Nr 494

Av herr **Edlund m. fl.**, om visst statsanslag till Svenska livräddningssällskapet.

(Lika lydande med motion nr 392 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1961

Dag R. Edlund

Harry Wahrendorff

Ernst V. Staxäng